

ninger bliver mindre, men alene, at der bliver flere ulovlige arbejdskampe, og at de stærke lønmodtagergrupper, der sidder i flasketalspositioner, bliver forholdsvis bedre stillet på de svagestes bekostning. Når landet er blevet fattigere, er det da rigtigt, at vi ikke kan bruge så meget som hidtil, men de, der i den givne situation må nedsætte deres forbrug, er stat, amt og kommuner og ikke de enkelte lønmodtagerfamilier.

Til nr. 2

At gøre dyrtidsportionerne tungere – og det er det, man vil opnå ved at nulstille pristallet – betyder blot, at hasardspillet bliver større. Der kan opstå et stort efterslæb for lønmodtagerne, men der kan også ske det, at lønomkostningerne stiger mere, end de ellers ville have gjort, alt afhængig af tilfældighedens udvikling. Hvis man endelig ville gøre dyrtidsportionerne tungere, kunne det glimrende være teknisk gennemført med det nuværende reguleringspristal (blot ved at regulere for f. eks. 5 points udving i stedet for nu 3 points). Den primitive metode med at nulstille pristallet, som man efterhånden anvender ret hyppigt (f. eks. i 1963, 1971 og 1975), gør arbejdet med historiske vurderinger mere vanskeligt, fordi man får en ny fejlkilde, når man f. eks. skal sammenligne prisnivauerne i 1978 og 1973 og skal finde ud af, hvornår nulstillingen undervejs har fundet sted. Når man med større eller mindre mas har opdaget det, skal man til at foretage nogle ombe-
regninger, som alene skyldes skiftende øko-

nomiministres forfængelighedstrang til den kosmetikproduktion, som pristalsnulstilling er. Danmark bør derfor hurtigst muligt gå tilbage til det oprindelige pristalsgrundlag, hvor 1914 var = 100 og i hvert tilfælde ikke gøre vanskelighederne større, end de allerede er gjort i mellemtiden.

Til nr. 3

Ved den bestemmelse, der foreslås ophævet, driver man pristalsfuskmulationerne så vidt, at man endog lader oliepriser m. v. udgå af det lønregulerende pristal med tilbagevirkende kraft for en periode, hvor olieprisen er steget meget mere end sædvanligt. Skulle man endelig indgå på en teknik af denne art, måtte man tage en længere periode, der også dækkede de foregående tidsrum, hvor oliepriserne enten faldt eller steg væsentligt mindre end andre priselementer og således bevirkede, at dyrtidsreguleringen blev mindre, end den ellers ville have været. Der er ingen rimelighed i at foretage tekniske justeringer sådan, at de ganske klart har tendens til skade for den ene part i ansættelsesforholdene. Skal man foretage tekniske ændringer af betegningsgrundlaget, må det udformes apolitisk neutralt. Vil man stjæle folks dyrtidsregulering og dermed opføre sig som en slags falskmøntner, der giver lønmodtagerne deres løn i en ringere krone end oprindelig fastsat, må man i hvert tilfælde lade være med at tilvejebringe et dække af pristalteknisk indviklethed over sådanne urimelige og utidssvarende dispositioner.

Aage Andersen (S) Bakholt (S) Hans Jørgen Jensen (S) fmd. Demsitz (S)

Inge Fischer Møller (S) Kaj Poulsen (S) Taanquist (S) Bolvig (RV) Enggaard (V)

Jens Peter Jensen (V) Grethe Fenger Møller (KF) nfmd. Ninn-Hansen (KF)

Mimi Jakobsen (CD) Lilli Gyldenkilde (SF) Kurt Hansen (VS) Lawaetz (FP)

Glistrup (FP)

Partierne KrF og DR var ikke repræsenteret ved medlemmer i udvalget.